

denne Sag, har sluttet sig til Forslaget i den Form, det nu har. Jeg haaber, at den samme Velvilje, som den højtærede Minister i Egenskab af Folketingsmand viste dette Forslag, ogsaa vil blive vist Forslaget af ham nu, da han er bleven Minister og har langt mere Magt til at fremme Sagen, end han havde tidligere. Jeg haaber derfor, at vi ret hurtigt maa kunne blive færdige med Forslaget og faa det sendt op i det andet Ting. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede Medlem, som nu satte sig, tager ikke fejl i sin Forudsætning om, at jeg som Minister har den samme Interesse for denne Sag, som jeg havde, da jeg i sin Tid, hvis jeg husker ret, konciperede dette Forslag i det Udvalg, hvoraf jeg den Gang var Medlem. Jeg kan ogsaa af den Grund give min Tilslutning til Lovforslaget i alle Punkter; der er ikke for mig Anledning til at gøre principielle Indvendinger. Derimod er der i praktisk Henseende et Par Bemærkninger, som jeg kunde ønske at gøre, og den første angaar § 2, som altsaa er et Tillæg til den gældende Helligdagslovgivning, medens § 1 er et Tillæg til den gældende Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder. § 2, som Tillæg til den gældende Helligdagslovgivning, har man fra Forslagsstillernes Side i Fjor betegnet som nu væsentlig praktisk unødvendig. Naar jeg tænker tilbage paa den Dag, da Forslaget første Gang blev fremsat her i Folketinget af den daværende Ordfører — det var det ærede Medlem for Christianshavn (Hårdum) — udtalte han en Slags Undskyldning for, at man kom med et Forslag om at træffe særlige Bestemmelser med Hensyn til de voksne Bageriarbejders ugentlige Fridag. Han henviste til, at netop i det paagældende Fag var Organisationen ikke saa stærk og saa udviklet, at disse Arbejdere havde været i Stand til at fremskaffe sig saadanne Arbejdsbetingelser, som sikrede dem en saadan ugentlig Fridag, og det var altsaa med Beklagelse og en Slags Undskyldning derfor, at man henvendte sig til Lovgivningsmagten om at yde dem en Beskyttelse, som de ikke have været i Stand til at skaffe sig selv. I Fjor er det imidlertid indrømmet fra Forslagsstillernes Side, at den samme Situation ikke foreligger, at det tværtimod nu er lykkedes de paagældende Bagersvende at skaffe sig i Besid-

delse af det Gode, som § 2 tilsigter at sikre dem gennem Lovgivningen. Under disse Omstændigheder vilde jeg have fundet fra et Arbejderstandpunkt rigtigt, om man havde ladet være med at stille Forslag om det ved denne Lejlighed. Det er nemlig saaledes — og jeg har haft Anledning til at udtale det tidligere ved andre Forslag, sigtende til at forbedre Arbejdernes Kaar — at det ikke er værd at give Arbejderne noget gennem Lovgivningen, som de ikke behøve at bede om, ikke behøve Lovgivningsmagts Hjælp til, eftersom man skal bestræbe sig for, ogsaa set fra Arbejdernes eget Synspunkt, at det ikke faar Udseende af, at man er beskyttet og nyder Fordele fremfor andre Klasser af Befolkningen, for at det ikke senere skal kunne fremføres, at Arbejderne i mange Retninger nyde Begunstigelser, som andre Befolkningsklasser ikke nyde. Hvis der alligevel fremføres Ønsker i denne Henseende, skal det være paa Punkter, hvor der virkelig opnaas væsentlige Fordele for de paagældende, og paa Punkter, hvor man maa indrømme, at de kun kunne erholde det gennem Lovgivningsmagten. Dette er altsaa ikke Tilfældet for § 2's Vedkommende, og derfor mener jeg, at Lovforslaget maaske kunde have været indskrænket til § 1, idet jeg dog, som sagt, ikke har noget principielt at indvende mod, at der tilsikres de voksne Bagersvende en ugentlig Fridag, uagtet den Ordning nu siges faktisk at bestaa, at de have sikret sig den selv. — Hvad § 1 angaar, er det, som allerede af mig berørt, et Tillæg til Lov 23de Maj 1873 om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder. Den gaar realiter ud paa at forbyde, at unge Mennesker arbejde om Natten i Bagerier, idet der samtidig foreslaas en Afbigelse fra den almindelige Regel for saadanne unge mandlige Arbejdere, som have fyldt 16 Aar, idet de paa begrænset Maade, ogsaa naar Forslaget vedtages, skulle kunne anvendes om Natten. Denne Undtagelse finder jeg velbegrundet i Ønsket om at give de paagældende unge Arbejdere Anledning til at faa den fornødne tekniske Uddannelse. Hvad dette Forslag angaar, finder jeg det meget antageligt og rimeligt og har praktisk kun at indvende derimod, at jeg hellere saa dette Forhold ordnet ved en almindelig Revision af Loven af 23de Maj 1873 end ordnet ved en særlig Lov for Bagerierne. Jeg gør det ogsaa af den Grund, som de ærede Forslagsstillere ikke ville være ubekendte med, at